

IDEAS PARA UNHA HOMILÍA CON NENOS 23 OUTUBRO 2022

Estou baleiro e son pobre; éncheme da túa auga.

1. VER: Vasillas

- Hoxe falaremos das vasillas: hainas de todas as clases e cores, de diversos materiais, algunhas moi valiosas por ser antigas ou de bo material.

Na nosa casa temos algunha para decorar, como recordo de alguén, ou para botar auga, moedas, etc.

*Tes algunha así na casa?
Para que a utilizas?*

2. XULGAR: Vasillas necesitadas da auga de Deus

- No evanxeo deste domingo, Xesús fálanos de que un fariseo e un publicano foron ao templo para orar e que un pasou o tempo contándolle a Deus o bo que era e o outro, avergoñado de si mesmo, só dicía: *“oh Deus, ten compaixón deste pobre pecador!”*.

O fariseo e o publicano, película:

<https://www.youtube.com/watch?v=oK9R7XNww8k>

QUE NOS QUERE DICIR XESÚS?

+ Xesús fálanos dun **fariseo** e dun **publicano**. O fariseo é orgulloso, crido, gabábase ante Deus: “eu” teño, “eu” fago, “eu” podo”... séntese perfecto, superior aos outros, por iso reza de pé.

O publicano vese a si mesmo pobre, débil, con moitos fallos, necesita a axuda dos demais e de Deus, por iso non se atrevía a levantar os ollos.

Un é orgulloso, soberbio, o outro humilde. Un non é escoitado nin perdoado por Deus, o outro si.

+ **Fano ponnos o exemplo** de que *“unha vasilla de barro, gretada e baleira ten máis capacidade de auga que o arrogante vaso de porcelana cheo de tesouros”*.

Que certo é! Cando rezamos, cando acudimos a Deus, cando pedimos perdón, só nos encherá coa súa graza, co seu perdón, se estamos baleiros por dentro, de diñeiro, do noso ego, de ruídos...

Somos vasillas BALEIRAS e POBRES, necesitadas da auga de Deus.

Pensa se es orgulloso ou humilde, se te parece ao vaso de porcelana ou ao de barro.

***A cal dos dous se parécese a túa oración?
De que debes baleirarte?***

3. ACTUAR: Sé testemuña humilde como os misioneiros

- **Aprende a orar con humildade:**

-Sé testemuña humilde como os misioneiros

- Aprende a orar con humildade: sen pedir contas a Deus, sen negociar con el, sen falarlle mal dos demais, sen tentar cambiar a súa vontade senón sentíndoche necesitado del, baleirándoches de ti mesmo e das túas cousas, deixándoches encher e enriquecer por El...

Pois *“a oración do humilde atravesas as nubes”* (Eclo. 35,15). Lembra que necesitas da familia, profes, catequistas... e de Deus.

LECTURAS

ECLESIAÍSTICO 35, 12-14. 16-18: A oración do humilde atravesas as nubes.

O Señor é xuíz, e para el non conta o prestixio das persoas.

Para el non hai acepción de persoas en prexuízo do pobre, senón que **escoita a oración do oprimido**.

Non desdeña a súplica do orfo, nin á viúva cando se desafoga no seu queixume.

Quen serve de boa gana, é ben aceptado, e a súa pregaría sobe ata as nubes. A oración do humilde atravesas as nubes, e non se detén ata que alcanza o seu destino. Non desiste ata que o Altísimo o atende, xulga os xustos e failles xustiza. O Señor non tardará.

Palabra do Señor.

Sal 33: O aflixido invocou o Señor, e El escoitouno.

2º TIMOTEO 4, 6-8. 16-18: Estame reservada a coroa da xustiza.

Querido irmán: Eu estou a piques de ser derramado en libación e o momento da miña partida é inminente. Combatín o nobre combate, acabei a carreira, conservei a fe.

Polo demais, estame reservada a coroa da xustiza, que o Señor, xuíz xusto, darame naquel día; e non só a min, senón tamén a todos os que agardasen con amor a súa manifestación.

Na miña primeira defensa, ninguén estivo ao meu lado, senón que todos me abandonaron. Non lles sexa tido en conta!

Mais o Señor estivo ao meu lado e deume forzas para que, a través de min, se proclamase plenamente a mensaxe e a oísen todas as nacións.

E fun librado da boca do león. O Señor librárame de toda obra mala e salvárame levándome ao seu reino celestial.

A el a gloria polos séculos dos séculos. Amén.

Palabra do Señor.

LUCAS 18, 9-14: O publicano baixou á súa casa xustificado, e o fariseo, non.

Narrador: Naquel tempo, Xesús díxolles esta parábola a algúns que se confiaban en si mesmos **por considerarse xustos e desprezaban os demais:**

Xesús: -«*Dous homes subiron ao templo para orar. Un era fariseo; o outro, publicano. O fariseo, ergueito, oraba así no seu interior:*

Fariseo: -“*Oh Deus!, douche grazas porque non son como os demais homes: ladróns, inxustos, adúlteros; nin tampouco como ese publicano. Xaxúo dúas veces por semana e pago o décimo de todo o que teño*”.

Xesús: O publicano, en cambio, quedándose atrás, non se atrevía nin a levantar os ollos ao ceo, senón que se golpeaba o peito dicindo:

Publicano: -“*Oh Deus!, ten compaixón deste pecador*”.

Xesús: Dígovos que este baixou á súa casa xustificado, e aquel non. Porque todo o que se enaltece será humillado, **e o que se humilla será enaltecido**».

Palabra do Señor.

(Narrador-Xesús-Fariseo-Publicano).